

Ἀσίμπεϊ	Ἀσίμπολις
Κισιξιλάρι	Κατοίκα
Καραμασλί	Μουσμουλα
Μουράιταλι	Τσουκνίδα
Σαχτουροχώρι	Νεκτάρων
Δογαντζιλάρ	Ριδαβούς
Τζεβισλί	Κάρησος
Κιρίκαλι	Κυρά Καλή

Μπουλούστρα	Ἀβδηρα
Μέμοβα	Μέδουσα
Κιουρτλί	Νίρητος

(Παράκλημα τῆς «Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως» τοῦ
Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Ἀδριανουπόλει 18 Σεπ.
1921. Τεῦχος Βον. Ἀρ. φύλλου 1, ἀρ. ἀποφάσ.
109298).
Ἰσόβλου 11|13|31 ΦΩΤΙΟΣ Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΣ

ΣΕΛΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

— ΨΥΧΟΡΜΗΤΑ —

«ΠΕΡΗΦΑΝΑ ΑΡΜΟΝΙΣΜΕΝΟΙ ΑΧΟΙ»

... Ἐμπρός μπαλντάδες, γιὰ νὰ συντρίψουμε τίς
ἀλυσίδες, καὶ δυνάμεις, γιὰ νὰ γκρεμίσουμε τὸ στι-
βαρὸ τὸ παλάτι τῆς πρόληψης!...

Στήθηκα ἄνθρωπος!... Κιθάρι, ξέσκεπα μ'
ἀδερτωσύνη, οἱ λογαριασμοί μας θὰ λύνονται τώρα
κι' ἔμπρός. Κοινωνία πρόθυμη, στοργικὴ μάνα!..

Τὶ κατσοφιιάζεις; Δὲ σὲ προσέχω... Κέφι καὶ
δρεξη, χαρὰ καὶ δύναμη, νὰ τὰ τρυγήσω πρέπει,
μέσα στὸ σάλο σου... Στήθηκα ἄνθρωπος ξαστερὰ
θέλω... Ὡ... στὸ πρῶτο τὸ δειλὸ τὸ φτερούγισμα..
τί χαρά... Ἄκου τὸ λάλημα... «Ἐχω δικαίωμα
καὶ μὴ γυρεύς νὰ τὸ πνίξης, στῆς προστασίας σου
τὸ γκρίζο ἱσκιο...» Γυρίζεις τὸ πρόσωπο; Γελᾷς
στὴν τόλμη μου; Θυμώνεις λέει;... Καὶ τί μὲ μέ-
λει; Τὸ δεῦτερο φτερούγισμά μου στ' ἀνηφόρῃ με-
γαλύτερο· καὶ τὸ λάλημα; Ἄκου το... «Ἄσε τίς φο-
βέρες, ἔχω δικαίωμα καὶ νὰ τὸ σκεπάσης, μὴ γυ-
ρεύς, στὸ θαμπὸ τῆς ἀνάγκης σου πέπλο...» Τί;
πλαταϊκὴ περιφρόνηση, διαδάξω στὰ μάτια σου καὶ
στ' ἀπαίσιο στόμα, συγκρατημένο, χλευαστικὸ ἔνα
χαμόγελο;

Αἱ... μὰ τὸν ἐγωισμό μου νὰ τότε θέλῃς δὲ θὰ
σ' ἀφήσω, πάντα τὴ λάτρεψα στὴν περηφάνειά μου..
Ἀτσάλι ἢ τόλμη μου, διαμάντι ἢ σκέψη, θὰ σ' ἀναγ-
κίσουν νὰ γονατίσης κάποιον κειρὸ... Τὸ θέλω τὸ
φτερούγισμά μου πιδ μακρύτερο—σὰ βουερὸ θυμο-
μένο μελίσσι ἀντάρτικο—στὴν κορφὴ τῆς Ἰδέας,
πρέπει νὰ πάω τώρα καὶ πιδ κοντά... Μπορεῖ νὰ
μοῦ στοιχίσῃ τὴ ζωή;... Ἐπιχείρημα σόλικο...
Δὲν τὸ πιστεύω... Ἀκόμα λίγο... Ὡ... ἢ στερνὴ
ἢ γιγαντία προσπάθεια... νά, τὸ ξανάσασμα, στὴ
φωτεινὴ τὴν κορφὴ, δ στοργικὸς δ σταθμὸς μου ἔδω..
Μὴ φρενιάζεις!.. τὰ μάτια σου δὲ φτάνουν νὰ μὲ

δοῦνε τώρα, τὰ βρόχια σου ξέφυγα, σ' ἔχω στὰ πόδια
μου ταπεινωμένη... Ἄκου τοῦ μαγικῶ τραγουδιοῦ
τὸν ἀντίλαλο...

«Ὅ,τι οἱ σκλάβοι σου συνθήκη τὸ προσδεύουνε
καὶ οἱ ραχιάδες σου τὸ προσκυνᾷνε νόμο ἀτάλευτο,
ἐγὼ μ' ἀφάνταστα μεγάλη μιὰ φωτιή, τὸ λέω ἀρλοῦ-
μπα!!! Ὁ μέγα κόσμος, γερός δ κόσμος μου—νό-
μος ἀκοίμητος—νάτο τὸ φῶς...»

Ἐμπρός μπαλντάδες, γιὰ νὰ συντρίψουμε τίς ἀλυ-
σίδες, καὶ δυνάμει, γιὰ νὰ γκρεμίσουμε τὸ στιβαρὸ
τὸ παλάτι τῆς πρόληψης!

Πύργος

ΝΤΟΡΑ

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΑ

Εἶταν θυμοῦμαι ὅλα χειμωνιάτικα
Ἀπὸ τὸ φῶς, τὸν ἥλιο, τὰ λουλούδια
Ὡς τὰ τραγούδια τῶν πουλιῶν τοῦ λαγκαδιοῦ,
Ὅμορφα χειμωνιάτικα τραγούδια!

Θυμοῦμαι ἀκόμα μεσημέρια ἡλιόλουστα
Κ' ἐμεῖς στὴ μεσημεριανὴ λιανάδα
Σ' ὁμορφους τόπους μακρυνούς· μαζεύαμε
Λουλούδια καὶ ἥλιο κι' ὁμορφάδα

Ἀπ' ὅλα τὰ παλιά μου χειμωνιάτικα
Τὰ ὁμορφώτερα δ νοῦς μου ξεχωρίζει:
Ἡλιος λουλούδια· καὶ στὴ μέση τους
Τὸν παιδικὸ μου σύντροφο ἀντικρύζει!

Κ' ἔτσι μὲς στὰ σκοτιά τοῦ Καιροῦ
Τίς ἴδιες βλέπω φωτεινὲς εἰκόνες,
Κάποιες ξεστᾶς λιανάδες χειμωνιάτικες
Μαζὶ μὲ παπαροῦνες κι' ἀνεμώνες.

ΘΑΛΑΣ ΑΦΡΟΣ